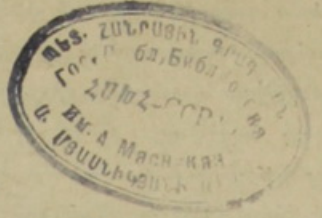

ԼՈՒՍԱՔԵՐ

Լ Ր Ա Գ Ի Ր

ԱԶԳԱՅԻՆ ԳԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ

ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԵՐԵՎԱՆԻ ՀԻՆԳՇԱՐԹԻ ԵՒ ՇԱՐԱԹ ՕՐԵՐԸ

ՀԱՍՏԷ
ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ ԼՈՒՍԱՔԵՐ ԼՐԱԳՐԻ
ԳԱՀԻՐԷ

Administration du journal arménien
LOUSSAPER
Boîte Postale 868 Le Caire (Egypte)

ԲԱԺՆԵԳԻՆ

	Եղիպտոս Արտատպարան	
Ուշ ԴՐՆ	Շիկին	
Տարեկան	100	20
Վեցամսեայ	50	10
Եռամսեայ	25	5

ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ

Նամակ և դրամ զրկել վարչութեան հասցէին:
Չեազիրները ևս չեն դարձաիր:
Ծանուցումներու համար մասնաւոր պայմաններ:
Խմբագրատունը կը գտնուի Մանուշ փաշա խալիճ, քրամակի
գծին վրայ:

ԼՈՒՍԱՔԵՐԻ
Օ Ր Ա Յ Ո Յ Ց Ը

Ե. 12 Մայիս

Ի. Գ. Գր. Գր. Գր.

Պէտք չկա՞ծ բանը մի՞ գնե՛ր
Երբեք, ա՞ման բլաւուն հս՝ մար:

Ու. 13 Մայիս

Ի. Գ. Գր. Գր. Գր.

Առանց բարի գործքի մը ան-
ցած ամեն օր՝ կորսուած է:

ԲԻԻԶԱՆ ԴԱԿՍՆ

Ն Ա Մ Ա Կ Ա Ն Ի

Բերա 16 Մայիս, 1905

Անկեղծ ըլլալու համար՝ խոս-
տովանիմ որ բաւական հիասթափում
և ոչ ոսկաւ գծողութիւն պատճա-
ռեց հոս ձեր Գաւառական Ժողո-
ւոյն կատարած ընտրութիւնը զոր
երէկ հաղորդեց բարեկամիս մէկը,
ինչպէս առաջ կարգադրած ըլլալով
թերթերը:

— Տեսա՞ր, Աղանունին ընտրուե՞ր
է Եղիպտոսի Առաջնորդ:

— Աղանունին ո՞վ է, կ'ըսեմ,
մեքենարար, առանց միտքս յոգնե-
ցնելու:

— Չե՞ս գիտեր, եղբայր, սա
Քէօթահայի Տեղագահը, սուսիկ
բուսիկ մարդ մը:

— Զարմանալի բան, բայց Ե-
ղիպտոսի հայերը ուրիշ մէկը չե՞ն
գտեր: Ուսկի՞նք միտքերնին ինկեր է
այդ վարդապետին անունը, զոր մենք
Պոլոյ մէջ հազիւ թէ տարին երեք
անգամ կը խննդ:

— Մարդուն անունը Պատրի-
արքարանի ընտրելաց եւանուն
ցանկին մէջը կայ եղբր:

— Ատիկա ուրիշ խնդիր, բայց
նորէն գաղտնիք մը ըլլալու է, որուն
խելքս չը հասնիր: Մեր համարակա-
կալականներուն և վարդապետնե-
րուն մէջ գոնէ տասը հոգի կը ճանչ-
նամ որ վարդապետն վարդապետ
սէին ու հոգի կուտային փարաւանե-
քու երկիրը պաշտօն առնելու, ինչպէս

եղեր է որ առանց մէկը Գահիրէի ե-
րեւոյթաններուն միտքը չէ ինկեր,
ու բռնեցեր եկեր միտքեր են Ա-
ղանունի վարդապետին վրայ, որ
կը վստահեցնեմ՝ քեզ, ինքն ալ չպի-
տի հաւատայ այս անակնկալ բաղդին:

Այս վերջին խօսքս աւելի պի-
տի ընդլայնել, եթէ բարեկամս
չ'ընդհատէր զիս իր այցաբարար
տալով, որպէս զի երթամ տեսակ-
ցալ թիւն մը ունենամ * * * վարդա-
պետին հետ, որ տեղեկ է Պատրի-
արքարանի ամեն գաղտնիքներուն,
ու բաւական անվերապահ լեզու մը
ունի:

Առանց ժամանակ կորսնցնելու՝
կը վազեմ՝ կը դանեմ վարդապետը,
ու համարձակօրէն՝ յանձնարարական
քարտը ներկայացնելով կը սկսիմ:

— Կը խնդրեմ Հայր Սուրբ, ե-
թէ կարելի է, լուսարանութիւն մը սա
Եղիպտոսի...

— Դո՛ւք ալ գծող հղար ըն-
տրութեան ելքէն: Բայց ձեզի ինչ,
մեզի ինչ, քանի որ Եղիպտոսի հայ-
երը, իրենք հաւենք են, ընտրե՞ր են:

— Սակայն, ներեցէք Հայր
Սուրբ, ինչպէս եղաւ որ այդպէս
մեծ թեմի մը համար ընտրեցին
աւելի նշանաւոր, աւելի փորձառու,
լեզուապէտ, վարդապետ եկեղեցական
մը, զորքերնակ Չեզ...

— Քաւ լիցի Պարոն, կ'ընդմիջէ
խօսակիցս. չոր հազով մը և կեղծ
համեստութեամբ մը:

— Ինչո՞ւ չէ, Գուք, կամ Չեզի
նման հանրածանօթ մէկը կը վայելէր
այն աթոռին վրայ, որուն շուրջը
բաշտներ և պէյեր պիտի բոլորուին
իրեն ժողովականներ:

— Բայց, բարեկամ, կեղբոնէն
յոտկապէս յանձնարարուած է եղեր
Աղանունին, մեր բաղդաւոր եղբայ-
րակիցը:

— Ճիշտ այդ է իմ հարցումս
ալ, ինչ իրաւունքով, կամ ինչ նը-
կատումով եղած է այդ յանձնարա-
րութիւնը:

— Գործնական ըլլալու համար,
խնդիրը կարճ կապելու համար:

— Կ'աղաչեմ, քեզ մը օգնեցէք
ինծի, ըմբռնուած թոյլ է այս մասին:

— Լաւ ուրեմն: Տեսակ տեսակ
գծողութիւններուն առջեւ առնե-
լու միտք ճամբան այս էր: Երեցեան
Գէորգ եղիպտոսը առայժմ իր տե-
ղէն չը շարժիր: Հայեակ եղիպտո-
սը՝ նոյնպէս, — երկուքն ալ կը
պատրաստուին Պատրիարքներ ըլա-
լու: Մանկունին ծեր է, և չնորհա-
յուրիս վեհապետանը չեն թողուր
Բաղդէն վարդապետը չեն թողուր,
այնինչը չեն թողուր, են:

— Երեսացէ՛մ մարդ չը կա՞յ:

— Սո՛ւս, առանց անունը մի՛ տար:
Պատրիարքը չը համարձակիր: Եւ
եթէ Գրան հիմակուն քաղաքակա-
նս Էփէնը չարունակալի կարելի չպի-
տի ըլլայ Տաճկաստանէն գործս զըր-
կել եղիպտոս մը կամ ծանօթ վար-
դապետներէն մէկը:

— Եսր բան մը կայ կ'ըսէք:

— Արտասահմանի խնդիրը ար-
դէն շատ գծուար էր, իսկ Եղիպտոսի
անունը բոլորովին երկիւղալի եղաւ
հիմա: Անցած տարի ամառ մէջ նե-
տեցին անգործնական և անխորհուրդ
ծրագիր մը, — Մայր Աթոռ Եղիպ-
տոս փոխադրելու կամ հոն նոր կա-
թողիկոս մը հաստատելու ծրագիրը:
Այդ խօսքերը չը մոռցուած՝ Եղիպ-
տոսի Առաջնորդ ընտրեցին Այվատ-
եան Արքեպիսկոպոսը, որուն կատա-
րած պաշտօնը ամեն մարդ գիտէ:
Դուք արդէն չ'ախորժիր արտասահ-
մանի մէջ հայ եղիպտոսներուն շատ-
նալէն: Արդունեան ներսէն եղիպտո-
սուն ալ Պալիարիս զրկել կարելի
չեղաւ:

— Ուրեմն:

— Ուրեմն, տրամադրելիներուն
մէջ՝ Պատրիարքին ամենէն յարմար
թուածն է Աղանունի վարդապե-
տը, խնդիրը լինալու Ասոր հետ
մէկ տեղ, եթէ Եղիպտոսի հայերը
չուզէին և չ'ընտրէին ո՞վ կը բանա-
դատէր վերջնա՞, Հիմա, քանի որ
խնդիրը լինցած է թող համաձայ-
նին իրարու հետ:

— Ինչ կարծիք ունիք Աղանու-
նի մասին:

— Կը ներէք Պարոն, այն ալ
ուրիշներէն հասկցէք: Տեսնութիւն:

ԲԻԻԶԱՆ ԴԱՅԻ

ԲԱՐԻԶԷՆ ՆԱՄԱԿ

«ԲԱՐԵԴՈՐԾԱԿԱՆ»Ի ՇՈՒՐՋԸ

(Մեր մասնաւոր թղթակցէն)

Բարիք, 12 Մայիս, 1905

Յայտնի է որ Բարիքի մէջ կայ « Հայ
Բարեգործական ընկերութիւն » մը, որուն
անունը քիչ մը ամէն Հայ գաղութի մէջ
արձագանք գտած է: Կ'երեւայ սակայն
թէ այս պարագան իր անպատեհութիւններն
ալ ունի. զոնէ այս համոզումը ինծի զո-
յացնել տուաւ « Բարեգործական »ի նոր
վարչութեան անպաշտօնէն մէկը, զոր ան-
ցեալ օր տեսնելու դացեր էի « Լուսաքեր »ի
կողմէ: Նպատակս էր խնդրել իրմէ որ այս
թերթին ընթերցողներուն համար ինծի մէկ
քանի տեղեկութիւններ տայ « Բարեգործա-
կան »ի վիճակին ու անոր մինչեւ այժմ
կատարած գործին վրայ:

Վայրկեան մը չէի կրնար մտքս անցը-
նել որ անմիջապէս զոհացում չպիտի զբա-
նամ, ակնարկած անձնաւորութեանս կա-
մակատար բնաւորութիւնը լաւ գիտնալուս:
Այս պատճառաւ ալ զարմանքս չի կրցայ
զուպել, երբ միտքս իմանալէն ետք յայտնի
կերպով մը երեսը թթուեցուց. « Չէք գի-
տեր որ, ըսաւ մեղմութեամբ, ձեր փափա-
քածը զոհացնել ուզելով բուն իսկ բարե-
գործական տեսակետով չարիք հասցուցած
պիտի ըլլամ. ըսածս չի հասկնալու զէմք
կ'ընէք, վասնզի զեւ նոր Բարիք եկած
էք ու մեզի պէս այսքան տարիէ իվեր
հոստեղի « ազգային կեանք » ըսուածին
տեղեկ չէք: Ըսեմ ձեզի սակայն որ ար-
տասահմանի մէջ « Բարեգործական »ի հոչակ
հանած ըլլալը յաճախ շատ ցաւալի ար-
դիւններուն կը յանգի, նոյնիսկ այս հիմն-
արկութեան օգտակարութիւնը կասկածի
տակ գնելու պատիճան: Երեւակայեցէք ան-
գամ մը որ մեր խեղճ ազգայիններէն շա-
տեր, առանց ունէ ապրուստի ապահովու-
թեան միջոցներու, ու միմիայն « Բարե-
գործական »ին հոչակէն մղուած, Բարիք
կ'ելլան կուգան, յուսալով որ իրենց բան
մը կրնանք ընել: Անշուշտ շատ պիտի ու-
զէինք որ մեր տարաբախտ ազգակիցնե-
րուն բոլորին ալ ծանայութիւն ընելու կա-
րողութիւնը ունենայինք, բայց ինչ կրնայ
ընել, նոյնիսկ աշխարհիս լաւագոյն կամ-
քը ու լաւագոյն սիրտը, ամէն կողմերէ հոս
եկող այնչափ խեղճներու բոլորին մէկէն:
« Բարեգործական »ին վախ հասցընեցողը

է որ անոնց բոլորը մէկէն գոհացնել կա-
նային պիտի ըլլար. այնպէս որ մեզի դի-
մանքներու բոլորին ալ օգնելու հարկին մէջ
խնայողութիւն, ստիպում կ'ըլլանք անոնց իւ-
րաքանչիւրին այնքան քիչ օգնութիւն մը
ընել որ հազիւ թէ անով խնայճը պիտի
կրնայ բարիքի պէս տեղ մը երկու շարքով
սպրիլ կամ մինչեւ մօտակայ քաղաք մը
երթալ: Իւ այս բրածնին ալ ամենէն աւե-
րի նպաստի կարօտներուն համար միայն
կ'ըլլայ. որեւէ անողղակի կերպով «Բա-
րեկործական» գոյութիւնը խեղճերուն
խնայողութեան պատճառ կ'ըլլայ, հետեւն
մենց ձեռնադրութեան յայտնաբերուի
Պատճառ, վստիքի ամէն մարդ լծակներու
մէջ կը կարգայ թէ հոս «Բարեկործական»
ընկերութիւն» մը կայ: Եւստ ցաւալի է
անշուշտ այս եղածը, բայց ինչ կարելի է
ընել, կը հասկնաք որեւէ թէ ինչո՞ւ չեմ
ուզեր այս շարքին անողղակի կերպով
եւ ալ նպաստած ըլլալ, ձեր ուղած տե-
ղեկութիւնները ձեզի տալով. ու եթէ զիս
մտիկ ընել ուզէիք, եթէ մանաւանդ ազ-
գայնական ու մարդասիրական գործ մը
կատարել ուզէիք, պիտի խղիւղէի ձեզմէ,
պիտի պաշտօնէի ձեզ որ «Լուսարեւ»-ի մի-
ջոցաւ այս ախոյր կացութեան դարման
ուանիք, իրողութիւնը իր եղած ձեւովը ե-
րեւան հանելով: Այսպէսով զուցէ ազա-
տած կ'ըլլանք մէկ քանի լծակներ որ
ունեցած զրամբին մինչեւ Բարիք գալու
համար ծախսել ետք, հոս պարագ սեղը
ունեւ յուսահատութեան չի մատնուին:»

Այսպէս ինծի պատասխանեց այս
անձնաւորութիւնը. գիտէի ռակայն թէ մին-
չեւ հիմակ, «Բարեկործական»-ի մէջ իր
արդի պաշտօնը ունենալէն առաջ, Բարիք
կողմ գացող ճամբորդներու ոչ իր բարե-
խօսական զինուորները զաջող մէկն է ե-
ղած, ոչ ալ քսակը: Այս պատճառաւ ալ
ունելի կշիռ անոր խօսքերը կ'անէին: Միւս
կողմէ յիշեցի որ ինչպէս նոյնպէս «Բա-
րեկործական» մէկ նախկին անդամը յիշո-
ւէն կը կարծէր իր ազգին մէկ ծառայու-
թիւն մատուցած ըլլալ, այս հիմնարկու-
թեան գոյութեան Բարիքի մէջ վերջ տա-
լով:

Աւելորդ չեմ համարիր որեւէ այն
մասին մէկ քանի նկատողութիւններ ներ-
կայացնել բոլոր անոնց ուշադրութեան, ո-
րոնք կրնան մտքերնէն անցընել, հակառակ
այս գրուածներուն, Բարիք գալու:

Երկու պարագաներ ամենէն աւելի
«Բարեկործական»-ի նպաստներուն արդիւ-
նաւորութեան արդեւ կ'ըլլան. 1. Գիմում
ընողներու շատութիւնը. 2. Բարիքի մէջ
սպորտսի միջոցներուն զփութութիւնը:

«Բարեկործական»-ի զինում ընողներն
ալ երկու մասի կարելի է բաժնել. Ա. ա-
նոնք որ ճամբորդ են, ու գրամական նե-
ղութեան պատճառաւ իրենց ճամբորդու-
թիւնը չեն կրնար շարունակել. Բ. անոնք
որ Բարիք հաստատուելու մտքով կուգան,
ուսմունքնին կատարելագործելու կամ գոր-
ծի մը ձեռք զարնելու նպատակ ունենալով:

Միւս կողմէ աւելորդ չէ որ ըսեմ թէ
որքան ալ մարդ խնայողութեամբ հոս ապ-
րիլ ունէ, «առնուազն ամսական 120 ֆը-
րանքի գումարի մը անհրաժեշտ պէտք ունի»:

Արդ, ո՞չ մէկ պարագայի մէջ «Բա-
րեկործական»-ը կարողութիւն չունենալով
«նոյնիսկ մէկ անգամ ըլլալով» այս 120
ֆր. գումարը մէկուս տալու, ո՞չ մէկ չը-
քաւոր, ով որ ալ ըլլայ, ինչ վիճակի

մէջ ալ ըլլայ, «Բարեկործական»-ի նպատ-
ակով սպորտի յայտը չի կրնար ունենալ, ի-
րեն ըլլալիքը «առնուազն» ու երթող-
րեւոյ որ ամենէն աւելի նպատակաւոր
սա չափ մըն է որ, եթէ ուսանող է իր
ուսման շրջանին վերջին տարւոյն մէջ ջըն-
ջին նպատակ մը կը ստանայ, իսկ եթէ Բա-
րիք ինկած չըլլար մըն է, հազիւ մէկ
կամ երկու շարքով սպորտի չափ օգնու-
թիւն մը:

Իսկ ճամբորդներու կը արուի մինչեւ
Ֆրանսական սահմանադրութիւնը երթալու
տոմսակ մը, այն ալ «գիտաբար»:

Հարկ չկայ ըսելու թէ ո՞չ թէ պակ-
տածը բարի արամադրութիւններն են, հա-
պա «Բարեկործական»-ի հասցիներուն նը-
ւագոյթները, ու մանաւանդ զինում ընող-
ներու շատութիւնը:

Այնպէս որ գրեթէ միշտ այս նը-
պաստներու օգտակարութիւնը ոչինչ ըլլա-
լով, անհատական նպատակներու զինում
ընել պէտք կ'ըլլայ որեւէ միշտ անպակաս
են ցաւալի կարգ մը զէպքեր: Կան որ
«Բարեկործական»-ի անդամներուն կամ նոյն
իսկ ցրտիչին կը սպասեն որ իրենց նը-
պաստ հանեն, կան որ մասնաւոր անձե-
րու կողմէն մերժուելուն համար ամենէն
յոռի միջոցներու առջեւ չեն ընկրկիր. առ-
կալին ամիս մը առաջ Պ. Լ. Գիմանի մէկ
պաշտօնեան ցոյց կուտար ինծի կարմիր
մեկանով գրուած երկու նամակներ, որոնց
մէջ անոնց հեղինակը կը սպասար Պ.
Լ. Գիմանի կեանքին վերջ տալ, եթէ ան-
միջապէս իրեն 2000 ֆր. տալ յանձն
չառնէր:

Ըսել չեմ ուզեր թէ այսպիսի միջոց-
ներու զինող բոլոր անհատները, պէտք է
զաւապարտել, անոնց մեծագոյն մասը
անշուշտ ստիպում յուսահատութեան ալ
միջոցներու զինելու կը հարկադրուի, ու
անոնց նկատմամբ նոյնքան աւելի ներողա-
միտ գտնուելու է քանի որ, անոնց պէս ա-
մենքին ալ քիչ թէ շատ ազգային անբաղգու-
թեան մը ճակատագրային զոհերն ենք:
Ինծի կ'երեւայ սակայն որ այդ միջոցներուն
զինողները թերեւ իրենք առաջինը պիտի
ըլլային իրենց այդ վարմունքը գատապար-
տելու, եթէ զիսնային թէ իրենցմէ առաջ
որչափ իրենց նմաններ նոյն այդ զինում-
ները ըրած ու զոհացում գտած են: Ո՞ր
չափ այս մասին նշանակելի պիտի ըլլար
հասկնալը թէ մինչեւ հիմա Որոտասահմանի
Հայ բնակչութիւններու, եկեղեցիներու կամ
մասնաւոր անհատներու կողմէ արուած նը-
պաստները ինչ գումար կը ներկայացնեն:

Այն առեւ գուցէ բոլոր ոչ-նպատ-
ակաւորները, բոլոր մերժողները նուազ
խառնութեամբ պիտի գտնուին իրենցմէ ա-
ւելի նպատակաւորները, որոնք հոգածու-
թեան անշուշտ իրաւունք ունին, բայց որ
ամենէն առաջ ճակատագրական շարքի
մը, ընկերային ընդհանուր գրութեան մը
զոհերն են:

տարարաւորական մեծ կեդրոններու լծե-
թերը, որոնք կը պաշտպանեն Ֆրանսայի
հետ լաւ յարաբերութիւն մշակելու պէտ-
քը, զիսկ տալով որ Ֆրանսայի հետ Գե-
մանիոյ անեցած առեւտրական յարաբե-
րութիւնները օրէցօր աճելու միտք են, ի-
րենց համար նիւթական մեծ շահերու ազ-
րուր ըլլալով: «Լազկ»-ը որ Յիւսէֆօսթոյն,
որ միջին ու ստորին Հանասի ճարտար-
արուեստական քաղաքներուն ամենակարե-
ւոր բերանն է՝ ոչ թէ կուտայ այդ գաղափա-
րին: Նոյն ուղղութիւնը ունին Համբուրկի
և ուրիշ ծովային քաղաքներու մեծ լրա-
զիրները:

Ե. Լ. Մ. Լ. Ն.

Ծանրակշիռ լուր մը, որ զեռ հաս-
տատութեան կը կարօտի, կը հաղորդէ որ
ապստամբները կ'արշաւեն Մէքքէի վրայ,
և մտադիր են մեծ խմբով հոն հաստատուի
իրեն ճշմարիտ խալիֆա և յաջորդ Մար-
գարէին:

Ռ. Ռ. Ռ. Ռ.

Ներքին գաւառներէն եկած լուրերը
մեծ մտահոգութիւն կը պատճառեն: Հրէից
զէմ սոսկալի Հաւածանք մը կայ: Եթէ լծ-
միր յարձակումներէն ետքը Միւրիթօօրի
մէջ է որ կատաղի զրգում մը կայ անոնց
զէմ, կառավարութիւնը քաջաւերուած:

Մոլեռանդ Ռուսերը Հրէից տունը
կ'այրեն, և կառավարութիւնը չիմոզուր որ
հրեաները մարելու փորձեր ըլլան: Ամբողջ
թաղեր կ'ործանուեցան: Նախապէս բարիք
սրկուած տուներ ամբողջովին կրակի մատ-
նուեցան: Մէկ միլիոն բուլղի աւելի ար-
ժէքով ապրանքներ փճացան: Բաղադրացի-
ներէն ոմանք կրցան իրենց քաջութեամբ
ազատել, սինակովը ամբողջական կ'ործա-
նումէ:

Գեռ չը գիտցուիր զոհերուն ճիշտ թիւը:

Օ. Մ. Մ. Ն. Ե. Ս. Ն.

ԿԱՅՈՒՆԱԿԱՆ ԿԵՐԴԱՅՈՒՆ
(Ամիսական Le Courrier Euro-
peen շաբաթականը):

(Շաբ. նախորդ թիւէն)

2. Լուսուֆ Իզգէտտին Լէֆ. Գեռա-
սունքից տարեկան, Լուսուֆ Լիզիդ օրդին,
միջհասակ և առողջակազմ. Եւստ ինա-
մուած գաւառաբնակութիւն մը ունի: Եւստ
խեղացի է, հեռաւեռ և խոհական, և բա-
ւական կը ճանչնայ մարդիկը և իրերը, ինչ
որ կը պարտի այն իրողութեան թէ իր
հօրը իշխանութեան տունն առիթ ունեցած
է ծանօթանալու Լուսուֆի վեհապետներուն
և հոն, ինչպէս նաեւ Լիզիդտոս՝ քաղաքա-
յին և զինուորական բարձր ընկերութեանց
մէջ մտնելու: Իր երկրին մէջ ալ, երբեմն
յարաբերութիւն ունեցած է ամէն նախա-
րարներու և ամէն գրազէտներու հետ,
այնպէս որ յստակ գաղափար կազմած է
Պետութեան վարչութեանը և և քաղաքա-
կանութեանը վրայ:

Լուսուֆ Իզգէտտին, թէն համոզուած
չէ թուրքիոյ համար ներկայացուցչական
վարչութեան մը օգուտներուն այդ բանը
պիտի ընդունէր իրեն հարկ մը, ազգին
փափաքը զոհացնելու համար: Միայն թէ
պիտի պահանջէր սահմանափակ քուէար-
կութիւն մը, երկրին զարգացման և բար-
քերուն աստիճանին յարմար: Ինքը շատ

աղատամիտ է, առանց նախապաշարման,
սիրայօժար կ'ընդունի իրաւունք, և միմիայն
կրօնքի և բարքի խնդիրներուն համար
խոստութիւն կը ցուցնէ:

Հա քաջահմուտ է արեւելեան լեզու-
ներու և գրականութեան, շատ լաւ Ֆրանսե-
րէն գիտէ: Լուսուֆաբնակ է Սասունաւոր,
նոյն թիւն, իրաւագիտութիւն, պատմութիւն,
և քիչ մըն ալ գիտութիւն. կը հետեւի փի-
լոսոփայութեան և քաղաքական տնտեսու-
թեան: Կը հաւատան որ շատ արամիտ է
թէն աւելի գրական: Խօսակցութիւնը հա-
մելի է: Մէկ խօսքով կայսերական իշխան-
ներուն մէջ միակն է որ արեւմուտքի իշ-
խանի մը կը նմանի: Եւստ կանոնաւոր
կեանք կը վարէ, ոչ հեշտամու է և ոչ
խման: Ստալին զօրաբանակին մարաջախ-
ար և հրամանատարը ըլլալով՝ կայսերա-
կան ընտանիքին միակ անդամն է որ բա-
նակին մէջ առտիճան մը ունի: Միւսներէն
կը կոչուին պարզապէս՝ «Լիզիդտոս», ինչ-
պէս որ ժամանակով Ֆրանսայի թագաւոր-
ներուն եղբայրը կը կոչուէր «Գոսիէ»:

3. Միւրիթոս Լէֆ.:

Ապստամբ Միւրիթոս օրդին, 41 տարե-
կան: Միւրիթոս և զիրուկ. Եւստ քիչ
կրթուած է. զգուշաւոր նկարագիր ունի, և
կ'ըսուի թէ ազա՜ն է: Ամիսը 500 ոսկի ե-
կամուտ ունի: Աղաթալի մը կը շահագործէ,
և հասցիները կալուածներ չինել կուտայ,
ոչ մէկ բանի մոլի չէ: Եւստ կը յաճախէ
թիւրք շէյխներուն քով, և Ապստամբ Համիդ
ստրասփը եղող սուրբ մը ունի:

4. Վահէտտին Լէֆ.:

Ապստամբ Միւրիթոս օրդին է. 43 տա-
րեկան: Միւրիթին է Մուրիթին որուն կը
ժողով իրեն լուսն, կայսերական ընտա-
նիքին մէջ անցած զարձանները հաղորդե-
լու համար: Երկար ու բարակ է հասակով,
կազմը սկաւր է, առողջութիւնը անհաս-
տայն, և թօքախառն երկարաց կը թուի:
Թէն չափաւոր կերպով կը խմէ՝ բայց զը-
տեհիկ կիրքերու կը ծառայէ, և հոգ չառ-
նիր զարգացնելու իր բնական սրամտու-
թիւնը: Չար նկարագիր և կեղծ բնատու-
թիւն ունի:

(Շաբունակելի)

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Հունգարական կառավարութեան կող-
մէ 6000 ֆր. գումար մը նուիրուած է
Նիկիովիոյ Հայոց եկեղեցիին ու զպրե-
ցին, տեղին Հայոց գերեզմանատան մէջ
200 տարեկ ի վեր՝ Լաւրիկ Տը Թեօօքի
Հունգարացի իշխանին ոսկերտութեամբ պահ-
ուած ըլլալուն և վերջերս այդ ոսկեր-
տեամբ փոխադրութեան համար Մ. Գ. Լաւ-
րիթեանց կողմէ ցոյց տրուած զիւրու-
թեանցը համար:

Կ'ըսուի թէ Ղեւնդ վարդապետ
իր անցադիրը առած ըլլալով, Լուսուֆ-
մէն կը մեկնի այս օրերս Պէրսիոյ իր մայ-
րը տեսնելու և անկէ ալ Պոլիս երթալու
համար:

Տըրք. Ն. Տաղաւարեան Կ. Պոլ-
սոյ կեդրոնական վարժարանին նուիրած է
իր հնէաբանական և քաղաքական հաւա-
քածան, որուն պատրաստութեան համար
բաւական աշխատութիւն տուած է:

Պոլիս գտնուող Հապէշ պատուի-
րակութեան անդամներէն՝ Միւրիթի Լուսուֆ
թաղման Պ. Ս. Լաւրիթեան մայր-
ւեր է Մ. Պատրիարքին, և յանձնէր է

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ
ԴԵՐՄԱՆԻՍ ԵՒ ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ

Մարտի խնդրոյն առթիւ Դերմանիոյ
և Ֆրանսայի միջեւ ծագած միջադէպը
մեղմ երեւոյթ մը կ'անէ: Բաղադրական նկա-
տութիւնը շարժող և Պիլմարեան գաղա-
փարներով սոցորուած լծակներուն զէմ
ձայն կը բարձրացնեն առեւտրական և ճար-

